

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 kwietnia 2014 r. w sprawie R 1719/2011-5;
- tytułem subsydiarnym, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uwzględniono w niej sprzeciw wniesiony w odniesieniu do „cewek indukcyjnych”, „rezystorów indukcyjnych”, „transformatorów elektrycznych” oraz „transformatorów i filtrów antyparazytowych”;
- obciążenie OHIM, oraz w stosownym wypadku interwenienta, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PREMO” dla towarów z klasy 9 – zgłoszenie nr 5 520 788

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Prema Semiconductor GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „PREMA” dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie zasady 22 ust. 6 rozporządzenia 2868/95 oraz prawa skarżącej do obrony;
- naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2014 r. – EEB przeciwko Komisji

(Sprawa T-462/14)

(2014/C 315/112)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Environmental Bureau (EEB) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. Kloostera, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności kwestionowanej decyzji Komisji z dnia 8 kwietnia 2014 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 kwietnia 2014 r. [Ares(2014) 1102834] odrzucającej jako niedopuszczalny wniosek skarżącego o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej decyzji Komisji 2013/687/UE z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie powiadomienia przez Republikę Grecką o przejściowym planie krajowym, o którym mowa w art. 32 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności z prawem art. 10 w związku z art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1367/2006⁽¹⁾. Skarżący podnosi, że przyjmując kwestionowany akt, Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus, gdyż przepisy zastosowane przez Komisję – art. 10 w związku z art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1367/2006 – są niezgodne z art. 9 ust. 3 konwencji. Ze względu na niezgodność z prawem tych przepisów rozporządzenia nr 1367/2006 Komisja powinna była uznać dopuszczalność wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej.
2. Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, dotyczy naruszenia w wyniku przyjęcia przez Komisję kwestionowanego aktu jej obowiązku działania na ile to możliwe zgodnie z konwencją. Skarżący podnosi, że Komisja powinna była interpretować art. 10 rozporządzenia nr 1367/2006, a w szczególności termin „akt administracyjny” w tym przepisie, zgodnie z art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus i nie stosować definicji „aktu administracyjnego” zawartej w art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1367/2006, która zdaniem skarżącego jest zbyt zawężająca.
3. Zarzut trzeci, podniesiony posiłkowo w dalszej kolejności, dotyczy naruszenia art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1367/2006, gdyż przyjmując kwestionowany akt Komisja nie zakwalifikowała decyzji 2013/687/EU jako aktu o charakterze indywidualnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2014 r. – Prysmian i Prysmian cavi e sistemi przeciwko Komisji

(Sprawa T-475/14)

(2014/C 315/113)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Prysmian SpA (Mediolan, Włochy); Prysmian cavi e sistemi Srl (Mediolan) (przedstawiciele: C. Tesauro, F. Russo i L. Armati, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- ewentualnie:
 - stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 5 decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła tam, że Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. uczestniczyła w naruszeniu art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG od dnia 18 lutego 1999 r. do dnia 27 listopada 2001 r.;
 - stwierdzenie nieważności art. 2 lit. f) i art. 2 lit. g) decyzji w zakresie, w jakim Komisja ustala w nich kwotę grzywny nałożonej na Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l., Prysmian S.p.a. i The Goldman Sachs Group Inc. na 37 303 000 EUR oraz kwotę grzywny nałożonej na Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. i Pirelli & C. S.p.a. na 67 310 000 EUR;
 - obniżenie kwoty grzywien z powodów wskazanych w skardze;
 - stwierdzenie nieważności załącznika I i II w zakresie, w jakim dotyczą one pana F. R.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.